

รับที่ 1277
รับ วันที่ 18 ต.ค.
เวลา
รับ - ส่ง
รับ - ส่ง
รับ - ส่ง
10300

ที่ นร 0703/ ล. LO6

สำนักงาน ก.พ.
ถนนพิษณุโลก

17 ตุลาคม 2544

เรื่อง การเลื่อนขั้นเงินเดือนข้าราชการที่อุทกพิภคคืออาญา

เรียน เลขาธิการคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ

อ้างถึง หนังสือสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ ค่วนที่สุด
ที่ ศบ 1181/5486 ลงวันที่ 26 กันยายน 2544

ตามหนังสือที่อ้างถึง สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ
ได้หารือมายังสำนักงาน ก.พ. โดยแจ้งข้อเท็จจริงมาประกอบการพิจารณา ดังนี้

1. นางวัลยา จันทสาร ข้าราชการพลเรือนสามัญตำแหน่งนักพัฒนา
ทรัพยากรบุคคล 7 ว. สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดพะเยาอุทกพิภคคืออาญาฐานทำ
ร้ายร่างกายผู้อื่นเป็นเหตุให้ได้รับอันตรายแก่กายและจิตใจ ตามประมวลกฎหมายอาญา
มาตรา 295 ซึ่งศาลจังหวัดพะเยาได้มีคำพิพากษาเมื่อวันที่ 26 กรกฎาคม 2543 ว่า
นางวัลยา จันทสาร มีความผิดตามบทกฎหมายดังกล่าวพิพากษาให้จำคุก 1 เดือน ปรับ
1,000 บาท แต่เนื่องจากนางวัลยา จันทสาร ให้การรับสารภาพเป็นประโยชน์แก่การ
พิจารณา จึงลดโทษให้กึ่งหนึ่ง คงลงโทษจำคุก 15 วัน ปรับ 500 บาท โทษจำคุกให้รอ
การลงโทษไว้มีกำหนด 1 ปี

2. ค่อมานางวัลยา จันทสาร ได้อุทธรณ์คำพิพากษาของศาลจังหวัด
พะเยาต่อศาลอุทธรณ์ภาค 5 ซึ่งศาลอุทธรณ์ภาค 5 มีคำพิพากษาขึ้นตามคำพิพากษาของ
ศาลจังหวัดพะเยาคดีถึงที่สุดเมื่อวันที่ 20 เมษายน 2544

3. สำหรับผลการสอบสวนทางวินัยนั้น สำนักงานการประถมศึกษา
จังหวัดพะเยา เห็นว่า นางวัลยา จันทสาร มีความผิดฐานไม่รักษาความสามัคคีและ
ไม่รักษาชื่อเสียงและเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการของตน ตามมาตรา 93 และ

ลับ

ลับ

2

มาตรา 98 วรรคแรก แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2535 แต่โดยที่เป็นการกระทำผิดวินัยเล็กน้อยและเป็นความผิดครั้งแรก มีเหตุอันควรงดโทษ และให้นางวัลยาทำทัณฑ์บนเป็นหนังสือให้ไว้ต่อผู้บังคับบัญชา

4. ขณะเดียวกันสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดพะเยาก็ได้รอกการเลื่อนขั้นเงินเดือนนางวัลยา จันทสาร ไว้ 2 ครั้ง คือ วันที่ 1 ตุลาคม 2543 และวันที่ 1 เมษายน 2544 ซึ่งสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดพะเยามีความเห็นว่า โดยที่นางวัลยา จันทสาร ถูกศาลพิพากษาให้จำคุก 15 วัน ปรับ 500 บาท โทษจำคุกให้รอกการลงโทษไว้ 1 ปี จึงถือว่ายังไม่ได้ถูกลงโทษจำคุกจริง ฉะนั้น นางวัลยา จันทสาร จึงจะต้องถูกงดเลื่อนขั้นเงินเดือนที่รอไว้ในวันที่ 1 เมษายน 2544 ซึ่งเป็นครั้งที่ศาลอุทธรณ์มีคำพิพากษาขึ้นให้ลงโทษจำคุก เพียงครั้งเดียว

สำหรับการเลื่อนขั้นเงินเดือนในวันที่ 1 ตุลาคม 2544 นี้ ซึ่งจะต้องพิจารณาผลการปฏิบัติราชการตั้งแต่วันที่ 1 เมษายน 2544 ถึงวันที่ 30 กันยายน 2544 หากผลการประเมินของนางวัลยา จันทสาร อยู่ในเกณฑ์ที่สมควรได้เลื่อนขั้นเงินเดือนแล้วผู้บังคับบัญชาก็สามารถพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือนให้ได้ตามกฎหมาย ก.พ. ข้อ 7 (2) วรรคสอง เนื่องจากนางวัลยา จันทสาร ได้ถูกงดเลื่อนขั้นเงินเดือนไปแล้วเมื่อวันที่ 1 เมษายน 2544

สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติจึงได้หารือว่า

1. การที่สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดพะเยาเห็นควรงดเลื่อนขั้นเงินเดือนที่รอกการเลื่อนไว้เฉพาะครั้งที่นางวัลยา จันทสาร ถูกศาลอุทธรณ์พิพากษาขึ้นให้ลงโทษจำคุกในวันที่ 1 เมษายน 2544 เพียงครั้งเดียวถูกต้องหรือไม่ ซึ่งตามความเห็นของสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติเห็นว่า เมื่อศาลได้มีคำพิพากษาเสร็จเด็ดขาดให้ลงโทษจำคุกนางวัลยา จันทสาร 15 วัน ปรับ 500 บาท แม้ศาลจะให้รอกการลงโทษไว้แต่ก็ถือว่าศาลได้มีคำพิพากษาให้ลงโทษจำคุก ฉะนั้น สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดพะเยาจึงต้องงดเลื่อนขั้นเงินเดือนนางวัลยา จันทสาร ทุกครั้งที่รอกการเลื่อนขั้นเงินเดือนไว้ (วันที่ 1 ตุลาคม 2543 และวันที่ 1 เมษายน 2544) ทั้งนี้ ตามกฎหมาย ว่าด้วยการเลื่อนขั้นเงินเดือน พ.ศ. 2544 ข้อ 14 (3)

ลับ

ลับ

3

2. การที่สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดพะเยาเห็นว่า นางวัลยา จันทสาร ถูกศาลพิพากษาในคดีอาญาให้ลงโทษจำคุกเมื่อวันที่ 20 เมษายน 2544 และได้ถูกเคลื่อนชั้นเงินเดือนที่ได้รับการเลื่อนไว้แล้วในวันที่ 1 เมษายน 2544 ดังนี้ หากผลการประเมินการปฏิบัติราชการของนางวัลยา จันทสาร ระหว่างเดือนเมษายนถึงกันยายน 2544 อยู่ในเกณฑ์ที่สมควรได้รับเลื่อนชั้นเงินเดือนแล้ว ผู้บังคับบัญชาก็สามารถเลื่อนชั้นเงินเดือนในวันที่ 1 ตุลาคม 2544 ตามกฎ ก.พ.ว่าด้วยการเลื่อนชั้นเงินเดือน พ.ศ. 2544 ให้แก่นางวัลยา จันทสาร ได้นั้นถูกต้องหรือไม่ ซึ่งสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติเห็นว่า โดยที่ศาลอุทธรณ์ได้มีคำพิพากษาเมื่อวันที่ 20 เมษายน 2544 ให้จำคุกนางวัลยา จันทสาร ฉะนั้น จึงถือว่าในครั้งปีที่แล้วมาจนถึงวันออกคำสั่งเลื่อนชั้นเงินเดือน (1 เมษายน 2544 ถึง 30 กันยายน 2544) นางวัลยา จันทสาร ถูกศาลพิพากษาให้ลงโทษจำคุกจึงไม่อยู่ในหลักเกณฑ์ที่จะได้รับการเลื่อนชั้นเงินเดือนในวันที่ 1 ตุลาคม 2544 ทั้งนี้ ตามข้อ 7 (2) วรรคหนึ่งของกฎ ก.พ.ว่าด้วยการเลื่อนชั้นเงินเดือน พ.ศ. 2544 ความแจ้งแล้ว นั้น

สำนักงาน ก.พ.ได้พิจารณาปัญหาข้อที่ 1 แล้วเห็นว่า โดยที่ข้อ 14 ของกฎ ก.พ. ฉบับที่ 10 (พ.ศ. 2538) กำหนดให้ผู้มีอำนาจสั่งเลื่อนชั้นเงินเดือนรอกการเลื่อนชั้นเงินเดือนให้แก่ข้าราชการพลเรือนสามัญซึ่งอยู่ในระหว่างถูกฟ้องคดีอาญาไว้ก่อนและให้กั้นเงินสำหรับเลื่อนชั้นเงินเดือนไว้ด้วย สำหรับความผิดที่เกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ราชการ หรือความผิดที่ทำให้เสื่อมเสียเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการของตน ซึ่งมีใช้ความผิดที่ได้กระทำโดยประมาท ความผิดลหุโทษ ฯลฯ เท่านั้น และเมื่อศาลมีคำพิพากษาแล้วให้ผู้มีอำนาจสั่งเลื่อนชั้นเงินเดือนพิจารณาดังนี้ (3) ถ้าศาลพิพากษาให้ลงโทษจำคุกหรือ โทษที่หนักกว่าจำคุกให้คงเลื่อนชั้นเงินเดือนทุกปีที่ได้รับการเลื่อนชั้นเงินเดือนไว้ ซึ่งหมายความว่า ในการพิจารณาเลื่อนชั้นเงินเดือนที่รอกการเลื่อนไว้สำหรับผู้ถูกฟ้องคดีอาญาในความผิดดังที่กล่าวข้างต้นนั้น เมื่อศาลชั้นต้นได้มีคำพิพากษาแล้ว ผู้มีอำนาจสั่งเลื่อนชั้นเงินเดือนก็พิจารณาได้ทันทีโดยไม่ต้องรอให้คดีถึงที่สุด และต้องคงเลื่อนชั้นเงินเดือนทุกปีที่ได้รับการเลื่อนไว้ แม้ว่าศาลได้พิพากษาให้

ลับ

ลับ

4

ลงโทษจำคุกแต่ให้รอการลงโทษไว้ยังไม่ได้จำคุกจริง ๆ เพราะถือว่าศาลได้มีคำพิพากษาให้ลงโทษจำคุกแล้วเพียงแต่ให้รอการลงโทษไว้ก่อน

ดังนั้น กรณีของนางวัลยา จันทสาร ซึ่งถูกพนักงานอัยการจังหวัดพะเยา เป็นโจทก์ฟ้องคดีอาญาในความผิดฐานทำร้ายผู้อื่นเป็นเหตุให้ผู้ถูกทำร้ายได้รับอันตรายแก่กาย และศาลจังหวัดพะเยาได้มีคำพิพากษาเมื่อวันที่ 26 กรกฎาคม 2543 ว่า นางวัลยา จันทสาร มีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญามาตรา 295 ให้จำคุก 1 เดือน ปรับ 1,000 บาท จำเลยให้การรับสารภาพเป็นประโยชน์แก่การพิจารณามีเหตุบรรเทาโทษลดโทษให้กึ่งหนึ่งตามประมวลกฎหมายอาญามาตรา 78 คงจำคุก 15 วัน ปรับ 500 บาท โทษจำคุกให้รอการลงโทษไว้กำหนด 1 ปี จึงมิใช่เป็นความผิดที่เกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ราชการ แต่จะเป็นความผิดที่ทำให้เสื่อมเสียเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการของคนตามความในข้อ 14 ของกฎ ก.พ.ฉบับที่กล่าวข้างต้นหรือไม่ ซึ่งเป็นเรื่องที่อยู่ในดุลยพินิจของผู้บังคับบัญชาที่จะเป็นผู้พิจารณา ทั้งนี้ โดยอาจจะพิจารณาจากองค์ประกอบ ดังนี้ คือ

- 1) ตำแหน่งหน้าที่ของนางวัลยา จันทสาร
- 2) พฤติการณ์ของการกระทำความผิดดังกล่าว
- 3) ความผิดดังกล่าวเป็นที่รังเกียจของสังคมหรือไม่

และหากผู้บังคับบัญชาพิจารณาเห็นว่า ความผิดดังกล่าวไม่ทำให้เสื่อมเสียเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งแล้ว กรณีก็ไม่อยู่ในหลักเกณฑ์ของข้อ 14 ที่จะต้องรอการเลื่อนขั้นเงินเดือนไว้ การที่สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดพะเยาได้รอการเลื่อนขั้นเงินเดือนของนางวัลยา จันทสาร ในวันที่ 1 ตุลาคม 2543 ไว้ จึงเป็นการดำเนินการที่ไม่ถูกต้องและไม่เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในข้อ 14 ของกฎ ก.พ.ฉบับที่ 10 (พ.ศ. 2538) ว่าด้วยการเลื่อนขั้นเงินเดือน ด้วยเหตุนี้ สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดพะเยาจึงต้องออกคำสั่งเลื่อนขั้นเงินเดือนในวันที่ 1 ตุลาคม 2543 ที่ได้รอไว้ให้แก่นางวัลยา จันทสาร หากผู้นั้นอยู่ในหลักเกณฑ์อื่น ๆ ตามที่กำหนดไว้ในกฎ ก.พ.ที่กล่าวถึง

ลับ

ลับ

5

แต่หากพิจารณาเห็นว่าความผิดของนางวัลยา จันทสาร ดังกล่าวเป็นความผิดที่ทำให้เสื่อมเสียเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการแล้ว กรณีก็ถือว่าศาลได้มีคำพิพากษาให้ลงโทษจำคุกตามที่กำหนดไว้ในข้อ 6 (2) ของกฎ ก.พ. ฉบับที่ 10 (พ.ศ.2538) แล้ว กรณีที่ไม่มีเหตุที่ผู้บังคับบัญชาจะต้องรอกการเลื่อนขั้นเงินเดือนประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2544 (วันที่ 1 ตุลาคม 2543) ต่อไปอีก ผู้มีอำนาจสั่งเลื่อนขั้นเงินเดือนจึงต้องงดเลื่อนขั้นเงินเดือนของนางวัลยา จันทสาร ในวันที่ 1 ตุลาคม 2543 ทั้งนี้ ตามกฎ ก.พ.ฉบับดังกล่าวข้างต้น

สำหรับการเลื่อนขั้นเงินเดือนในวันที่ 1 เมษายน 2544 นั้น สำนักงาน ก.พ.เห็นว่า โดยที่ กฎ ก.พ. ว่าด้วยการเลื่อนขั้นเงินเดือน พ.ศ. 2544 ได้มีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ 1 เมษายน 2544 ซึ่งในข้อ 7 (2) วรรคหนึ่ง ของกฎ ก.พ.ฉบับดังกล่าว กำหนดว่า ข้าราชการพลเรือนสามัญซึ่งจะได้รับการเลื่อนขั้นเงินเดือนนั้น ในครั้งปีที่แล้ว มาจนถึงวันออกคำสั่งเลื่อนขั้นเงินเดือนต้องไม่ถูกสั่งลงโทษทางวินัย หรือไม่ถูกศาลพิพากษาในคดีอาญาให้ลงโทษในความผิดที่เกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ราชการ หรือความผิดที่ทำให้เสื่อมเสียเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการของคน ๆ หนึ่ง นั้น ในกรณีของนางวัลยา จันทสาร นี้เมื่อปรากฏว่าในครั้งปีที่แล้วมา (1 ตุลาคม 2543 – 31 มีนาคม 2544) นางวัลยา จันทสาร ไม่ได้ถูกศาลพิพากษาในคดีอาญาให้ลงโทษจำคุก นางวัลยา จันทสาร ก็อาจได้รับการพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือนในวันที่ 1 เมษายน 2544 หากอยู่ในหลักเกณฑ์อื่น ๆ ตามที่กำหนดไว้ในกฎ ก.พ.ฉบับดังกล่าวถึงนี้

ส่วนปัญหาตามข้อ 2 กรณีการเลื่อนขั้นเงินเดือนในวันที่ 1 ตุลาคม 2544 นั้น สำนักงาน ก.พ.เห็นว่า การที่นางวัลยา จันทสาร ได้อุทธรณ์คำพิพากษาของศาลชั้นต้น ก็เพื่อขอให้ศาลอุทธรณ์ ยกโทษจำคุกให้แก่ตน ฉะนั้น เมื่อศาลอุทธรณ์ได้มีคำพิพากษาขึ้นตามคำพิพากษาของศาลชั้นต้นก็ต้องถือว่าเป็นคำพิพากษาในคดีเดียวกับที่ศาลชั้นต้นได้มีคำพิพากษาไว้แล้ว ซึ่งหากเป็นกรณีที่ผู้บังคับบัญชาได้พิจารณา มีความเห็นว่าไม่ทำให้เสื่อมเสียเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งแล้ว และนางวัลยา จันทสาร อยู่ในหลักเกณฑ์อื่น ๆ ตามที่กำหนดไว้ในกฎ ก.พ.ดังกล่าวถึง ผู้บังคับบัญชาก็สามารถเลื่อน

ลับ

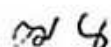
ลับ

6

ขึ้นเงินเดือนในวันที่ 1 ตุลาคม 2544 ให้ได้ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในข้อ 7 (2) วรรคหนึ่ง หรือหากเป็นกรณีที่ผู้บังคับบัญชาได้พิจารณามีความเห็นว่าเป็นการเสื่อมเสียเกียรติศักดิ์ของตำแหน่ง ก็ถือว่านางวัลยาได้ถูกงดเลื่อนขึ้นเงินเดือนประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2544 (วันที่ 1 ตุลาคม 2543) เนื่องจากถูกศาลจังหวัดพะเยาได้มีคำพิพากษาเมื่อวันที่ 26 กรกฎาคม 2543 ให้ลงโทษจำคุก 15 วัน มาแล้ว ด้วยเหตุนี้ หากนางวัลยา จันทสาร อยู่ในหลักเกณฑ์ที่จะได้เลื่อนขึ้นเงินเดือนประการอื่น ๆ ผู้บังคับบัญชาก็สามารถเลื่อนขึ้นเงินเดือนในครั้งปีหลังในวันที่ 1 ตุลาคม 2544 ให้แก่นางวัลยา จันทสาร ได้ตามข้อ 7 (2) วรรคสอง ของกฎ ก.พ.ว่าด้วยการเลื่อนขึ้นเงินเดือน พ.ศ. 2544 ซึ่งกำหนดว่า ในกรณีที่ข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดอยู่ในหลักเกณฑ์ที่สมควรได้เลื่อนขึ้นเงินเดือนและได้ถูกงดเลื่อนขึ้นเงินเดือนเพราะถูกลงโทษทางวินัย หรือถูกศาลพิพากษาในคดีอาญาให้ลงโทษในกรณีนั้นมาแล้ว ให้ผู้บังคับบัญชาเลื่อนขึ้นเงินเดือนประจำปีครั้งต่อไปให้ผู้นั้นตั้งแต่วันที่ 1 เมษายน หรือวันที่ 1 ตุลาคมของครั้งที่จะได้เลื่อนเป็นต้นไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นางสาวรุณี บุญสิงห์)

ผู้ช่วยเลขาธิการ ก.พ.

ปฏิบัติราชการแทนเลขาธิการ ก.พ.

กองกฎหมายและระเบียบ

โทร. 0 2282 9777

โทรสาร 0 2281 0485

ลับ